Instytut Pamięci Narodowej

https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie/biezaca-dzialalnosc-biu/41616,Odsloniecie-pomnikow-Veli-bek-Jedigara-i-Macieja-Sulejmana-Sulkiewicza-w-Warszaw.html
24.04.2024, 10:33

Odsłonięcie pomników Veli bek Jedigara i Macieja Sulejmana Sułkiewicza w Warszawie

Veli bej Jedigar
(1897-1971)
Azerbejdżanin
oficer Wojska Polskiego,
pułkownik Armii Krajowej
Maciej Sulkiewicz
(1865-1920)
Polak,
generał Azerbejdżańskiej
Armii Narodowej

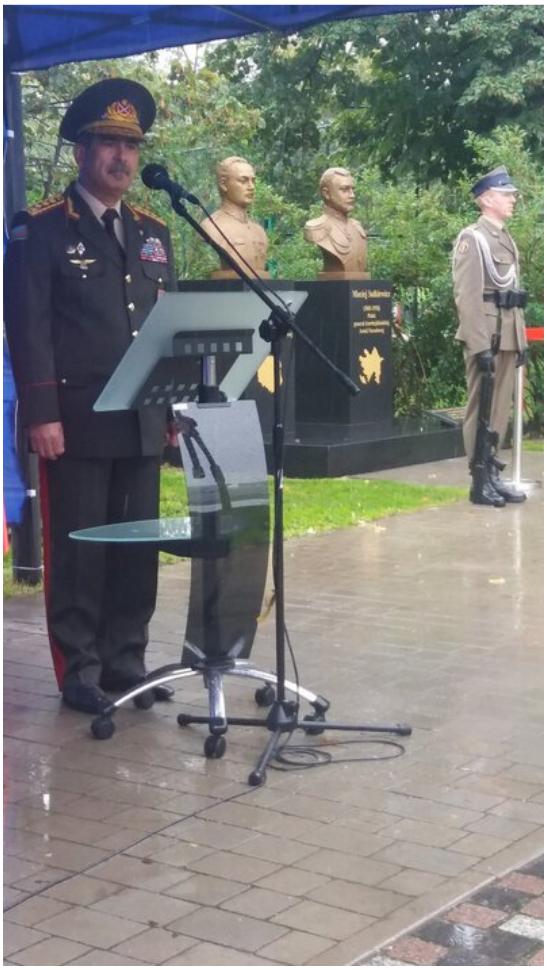

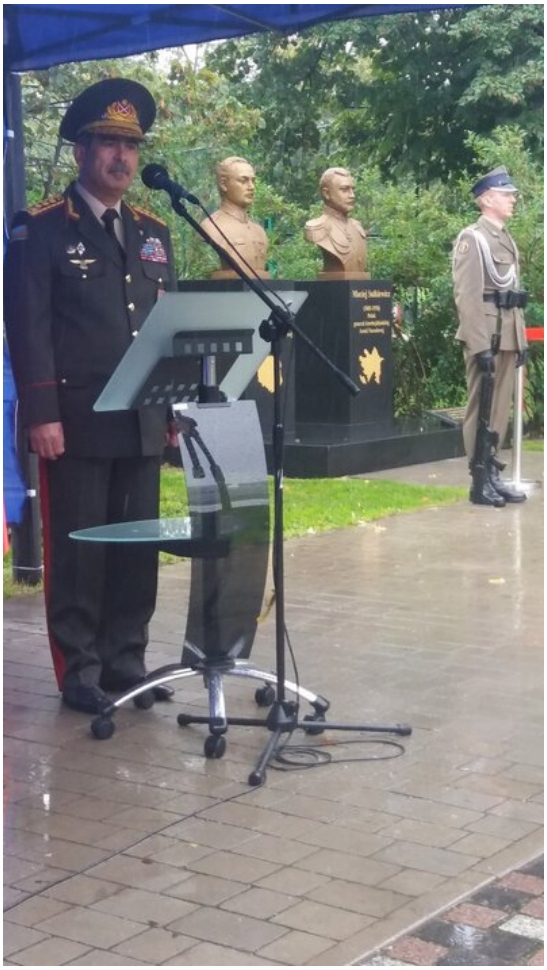

7 września w Parku Polińskiego Warszawie odbyła się uroczystość odsłonięcia pomników Veli bek Jedigara i Macieja Sulejmana Sułkiewicza, bojowników o niepodległość Polski i Azerbejdżanu. Popiersia zostały ufundowane i podarowane Miastu Stołecznemu przez władze Azerbejdżanu. W uroczystości udział wzięli m.in. Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Michał Dworczyk, Burmistrz Dzielnicy Praga-Południe Tomasz Kucharski, a wśród gości obecny był Minister Obrony Narodowej Azerbejdżanu, gen. płk Hasanov Zakir Asgar Oglu, który wygłosił również przemówienie okolicznościowe.

Bliźniacze upamiętnienia zostaną wkrótce odsłonięte w stolicy Azerbejdżanu, Baku. W imieniu Instytut Pamięci Narodowej pod pomnikami niezłomnych bojowników o wolność złożył Dyrektor Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa, Adam Siwek.

Veli bek Jedigar walczył o wolność Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu, od 1921 r. służył w Wojsku Polskim. W stopniu majora wziął udział w kampanii wrześniowej 1939 roku w szeregach Mazowieckiej Brygady Kawalerii, zwolniony z niewoli od razu włączył się w tworzenie struktur Związku Walki Zbrojnej. Awansowany na stopień pułkownika, był oficerem Komendy Głównej AK. Po ewakuacji na Zachód wstąpił do 2. Korpusu Polskiego. Do końca życia pozostał na emigracji. Jego prochy zostały uroczyście pochowane 4 sierpnia 1990 r. na Muzułmańskim Cmentarzu Tatarskim w Warszawie.

Maciej Sulejman Sułkiewicz wywodził się z litewskich Tatarów, służył w armii carskiej, gdzie uzyskał stopień generała porucznika, po pokoju brzeskim stanął na czele Krymskiej Republiki Ludowej, gdzie oprócz funkcji premiera był również ministrem spraw wewnętrznych oraz ministrem spraw wojskowych i marynarki. Po likwidacji państwa tatarskiego wyjechał do Azerbejdżanu, gdzie został szefem sztabu tworzącej się armii azerbejdżańskiej. Po zajęciu tego kraju przez Armię Czerwoną został aresztowany i stracony. Do dziś jest jednym z bohaterów narodowych Azerbejdżanu.